

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**De Ortv Et Progressv Ac Viris Illvstribvs Ordinis
Gloriosissimæ Dei Genitricis, semper Virginis Mariæ de
monte Carmelo**

Trithemius, Johannes

Coloniae Agrippinae, 1643

Apologia Auctoris pro io, qvod non omnes Doctores & Scriptores huius
Ordinis, huic libro sint inserti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64495)

& Prophetas Ordinis sui Fundatores extitisse probat: in secundo Sanctos & Canonizatos ex eodem enumerat: in tertio successiones Priorum Generalium totius Ordinis sui secundum tempora locat. Cætera vero, quæ composuisse dicitur, ad notitiam meam non venerunt. Viuit adhuc in Conuentu Aquensi, & cæpto fortiter perstat in studio, Anno Domini, quo hæc scripsimus, millesimo cccc. xcii. Indictione x.

APOLOGIA AVCTORIS PRO
EO, QUOD NON OMNES DOCTO-
RES & Scriptores huius Ordinis hic sint
inserti, qui scripserunt.

EX his nunc itaque Viris doctissimis, quorum mentionem fecimus, Lector potes agnoscere, quanti *Carmeli* fructus debeas æstimare. *Paucos* vero de ** multis ex- * Et hoc* traximus, quorum & ingenia & scripta *quæ admo-* cognouimus. Nec dubitamus, Ordinis huius *dū cætera* restare complures Viros doctissimos, qui va- *verè dixit* riijs temporibus florentes, ingenijs suis & scri- *Author,* ptis eum magnificè illustrarunt, quorum ad *cū non 75.* nos memoria non peruenit. Omnibus enim *duntaxat,* Ordinibus Carmelitana Religio antiquior *(quos ille* est, ipsaq; nimia vetustas clara lumina sui in *ferasse vè* obliuionem deduxit. *derit), sed* *tot habue-* *rit Carme-*

Dē-lus SCRIP-

PTORES, ut si omnium nomina constarent, nulli Ordinum Religiosorum eo etiam titulo cederet. Quamquam enim semper habuerit in more, plura meditari quam scribere; non tamen eatenus stylum ab-

horruit, ut non plurimis eisq; præstantissimis Authoribus abundet. Certe, (ut eostaceam, qui tum ante Christum, tum ab illo per mille & ducentos annos protulit, puta SS. Basilium, Amphilo-
 chium, Ephrem, Chrysostomum, utrumque Cyrillum, utrumque Gregorium, Nissenum scilicet & Nazianzenum, Ioannem Damascenum, & alios, quorum numerus iniri non potest) à quadringentis solum annis, ex quibus prædictus Ordo in Europam ex Oriente deuenit, supra septingentos nobilissimos Scriptores produxisse, testantur plures, yq; omni exceptione maiores Chronographi. Quorum eximiam doctrinam, scripta & labores paucis commendat Nicolaus Harpsfeldius Archidiaconus Cantuariensis, vir celebris, in Historia sua Ecclesiastica Anglicana, Seculo 14. cap. 17. ubi postquam plures, qui è singulis fere Ordinibus claruere, Viros illustres recensuit, ita demum concludit: Sed hos omnes, & cæteros hoc sæculo, non modo singulos, sed vniuersos, non tantum exæquant, sed longe, ni fallor, in hac scriptorum palæstra & laude, librorum, laborumq; magnitudine superant Carmelitæ, &c. & Seculo 15. cap. 18. relatis, variarum Religionum, ob doctrinam & scripta, clarissimis viris, subdit: Sed cæteros omnes, in hac literarum palæstræ & scriptionis laude Carmelitæ, ut & alijs fere sæculis, superant. E quibus &c. Et Ioannes Palconydorus lib. 3. de princip. & process. Ord. Carm. cap. 15. Innumeri, inquit, sunt libri, quos ad Catholicam fidem illustrandam, in vniuerso terrarum Orbe Carmelitæ confecerunt, &c.

Denique, qui plures Carmeli montis palmites fructiferos scire desiderat, gesta & historias eiusdem Ordinis legat, & Viros doctissimos inuenire poterit, quorum in hoc Catalogo mentio nulla fuit. Nos enim per-
 qui-

quirendi cæteros, qui defunt, nec tempus
consequuti, nec ocium, istos idcirco in or-
dinem digessimus, vt inuestigandi reliquos
occasionem Lectori præberemus. Ad vos
demum, Fratres, Carmelitici Ordinis cultores,
animum vertimus; vestris charitatibus
præsens munus offerimus: & vt Deum pro
nobis exoretis, pro vicissitudine dile-
ctionis intente suppli-
camus.

F I N I S.

IOAN-

IOANNIS TRITHÊMII ABBATIS
Carmen Elegiacum, alloquens librum suum
Carmeliticum.

I Nunc, chare liber, presenta te venerandis
Patribus; in quorum laude creatus ades.
Ne metuas doctos, & honestos moribus, atque
Claros deuota mente videre viros.
Non est quod paueas: comes sunt atque suaues,
Et mites, potes audacter adire viros.
Talibus in primis nostram memor esto salutem
Ferre, nec addubites, spondeo gratus eris.
Inuidia stimulis si quis pungatur, obaudi.
Si quis te quarat rodere dente, fuge.
Semper in aduersis patiens praclara trophaea
Obtinet: impatiens turpia probra refert.
Impius & prauus loquitur mala pectore clausa,
Talia mi codex ne vereare precor.
Defendent etenim te Patres Ordinis almi,
Quem Mater Domini Virgo MARIA fouet.
CARMELVS quibus insignis mons Patribus, aptum
Imposuit nomen Relligione sua.
O mons sancte tuos iam cernis rite sequaces,
Et stabilis durat iugiter Ordo sacer.
Quisquis erit Biblia qui te veneratur honore,
Hunc tu praecipuo gratus amore cole.
Si quis te vultu conspexerit acer amaro,
Indignans fugias illius ultro manus.
Impressura vocat? facile te dede premendum,
Multis ut valeas utilis esse viris.
Sed tamen observa, ne demutere, vel unquam
Dissideas calamo, sensibus atque meis.
Pro mercede, Patres, vestros depono precatus
Ad Dominum suos, purget ut omne nefas.